

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 449/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Matejom Krajčim, PhD., advokátom, Záhradnícka 51, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 8Up/1228/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 26. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, svojho práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8Up/1228/2024. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Navrhuje tiež priznať mu finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručенou okresnému súdu 20. septembra 2024 domáhal proti žalovanému zaplata sumy 16 694,25 eur s príslušenstvom, a to formou vydania platobného rozkazu v upomínacom konaní. Dňa 2. októbra 2024 po splnení poplatkovej povinnosti bol návrh pridelený na konanie a rozhodnutie do senátu 8Up sudcovi JUDr. Jurajovi Vallovi a bola mu pridelená sp. zn. 8Up/1228/2024. Dňa 13. decembra 2024 bola právnenému zástupcovi sťažovateľa odoslaná výzva z 12. decembra 2024, aby v lehote 15 dní od doručenia sťažovateľ predložil súdu dôkazy, z ktorých bude vyplývať skutočnosť, kedy sa dlžník skutočne dostal prvýkrát do omeškania. Dňa 20. decembra 2024 bola do spisu doručенá oprava návrhu. Dňa 17. marca 2025 bola súdom vyhotovená výzva, aby žalobca ozrejmil súdu uplatňovaný

nárok v časti 6 125,25 eur. Sťažovateľ podaním zo 14. apríla 2025 upravil návrh na vydanie platobného rozkazu v zmysle výzvy súdu zo 17. marca 2025 tak, že si uplatňuje svoj nárok na zaplatenie sumy 14 609 eur spolu s úrokom z omeškania 8,65 % ročne zo sumy 14 609 eur od 20. septembra 2024, t. j. od podania žaloby, do zaplatenia.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje:

a) Napriek tomu, že sťažovateľ minimálne od doručenia podania zo 14. apríla 2025 splnil podmienky podľa § 4 a § 7 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, súd nevydal v lehote 10 dní platobný rozkaz, nerozhodol o odmietnutí návrhu a vo veci nekoná. Uvedené znamená, že sťažovateľ ako žalobca v konaní sa viac ako 9 mesiacov nemôže domôcť svojich práv súdnou cestou v pomerne jednoduchnej právnej veci. Od doručenia upraveného návrhu na vydanie platobného rozkazu sťažovateľom 14. apríla 2025, t. j. viac ako 2 mesiace, okresný súd nekonal, pričom celková dĺžka súdneho konania presiahla dobu 9 mesiacov. Postup okresného súdu je neefektívny a zdĺhavý.

b) Sťažovateľ zastúpený právnym zástupcom podaním z 10. marca 2025 podal sťažnosť predsedovi okresného súdu z dôvodu, že predmetné konanie je vedené neodborne, neehospodárne a účelovo jednostranne v neprospech účastníka konania, a to so značnými zbytočnými priet'ahmi v konaní. Sťažnosť na priet'ahy v konaní bola upovedomením z 28. marca 2025 vyhodnotená ako dôvodná, keďže predseda okresného súdu v spise vedenom pod sp. zn. 8Up/1228/2024 zistil, že došlo k uplynutiu 9 pracovných dní nečinnosti, kým bola vo veci 12. decembra 2024 vyhotovená výzva, a k uplynutiu 15 pracovných dní nečinnosti, kým bola vo veci 17. marca 2025 vyhotovená výzva.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 186/2010, I. ÚS 7/2023) a namietané porušenie označených práv sťažovateľa možno posudzovať spoločne.

5. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011). K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, čiže ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 517/2020).

6. Predmetný je aj prípad sťažovateľa, keď celková dĺžka napadnutého konania od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu (20. septembra 2024, pozn.) ku dňu podania ústavnej sťažnosti (26. júna 2025, pozn.) predstavuje približne deväť mesiacov, čo už na prvý pohľad nemožno hodnotiť ako ústavne neakceptovateľnú dobu. Navyše svoj podiel na predĺžení konania má aj sťažovateľ, ktorý až na základe výzvy okresného súdu zo 17. marca 2025, aby v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy ozrejmil uplatňovaný nárok v časti 6 125,25 eur, ktorá nebola dostatočne preukázaná, inak súd v zmysle § 6 ods. 1 písm. b) zákona o upomínamom konaní návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu odmietne, doručil okresnému súdu 14. apríla 2025 opravený návrh. Napriek tomu, že postup okresného súdu v napadnutom konaní nie je s ohľadom na kautely procesnej hospodárnosti možné považovať za postup optimálny, posudzované obdobie nedosahuje ústavnoprávnú intenzitu znamenajúcu porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) ani práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru).

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 38/04, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 375/08). V tejto nadväznosti ústavný súd poukazuje aj na rozhodovacia prax a judikatúru ESLP v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. rozsudky ESLP vo veciach Humen proti Poľsku z 15. 10. 1999, sťažnosť č. 26614/95, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku zo 17. 1. 2002, sťažnosť č. 32967/96, body 64, 65 a 66 a tiež judikatúra ústavného súdu III. ÚS 340/2013, III. ÚS 566/2014, IV. ÚS 201/2018, I. ÚS 115/2019, II. ÚS 234/2019, I. ÚS 486/2022).

8. V konklúzii uvedeného ústavný súd uzatvára, že nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ani práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa preto pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

9. Uvedený dôvod odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde sa rovnako týka aj časti ústavnej sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, keďže v namietanom postupe okresného súdu v napadnutom konaní *prima facie* nemožno badať prvky *denegatio iustitiae*, ktoré prichádzajú do úvahy v prípadoch extrémne dlhotrvajúcich prieťahov.

10. Pokiaľ ide o namietané porušenie čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy, ústavný súd konštatuje, že uvedené články ústavy sú formulované všeobecne a neupravujú žiadne konkrétne základné práva, preto vyslovenie ich porušenia prichádza do úvahy len v súvislosti s porušením iného základného práva. Sťažovateľ porušenie uvedených článkov ústavy spája s porušením základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. K porušeniu

sťažovateľom označených základných práv však nedošlo a vo vzťahu k nim bola ústavná sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. S poukazom na uvedené bolo preto potrebné ústavnú sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

11. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby v prípade pretrvávajúcej nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní podal sťažovateľ svoju ústavnú sťažnosť opakovane.

12. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa obsiahnutých v peticie jeho ústavnej sťažnosti, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu